

Dejepis extra 8/2017

Časopis nielen pre tých, ktorí majú radi históriu

Pohľad do záhrady kaštieľa v Malinove.

Dňa 25.10. 2017 sa uskutočnila ďalšia dejepisná exkurzia, ktorá bola zameraná na malebnú slovenskú obec Malinovo a jej okolie. Stretli sme sa ráno o 7.50 pred našou školou a vydali sa mestskou hromadnou dopravou na autobusovú stanicu Nivy, ktorá funguje na náhradnom mieste a v dočasnom režime. Boli miho prekvapení, ako bolo toto dočasné riešenie zvládnuté... ved' posúďte sami ...

Autobus prímestskej linky nás doviezol až pred bránu parku kaštieľ'a v Malinove - v ňom bol prvý cieľ našej exkurzie, ku ktorému sme sa dostali aj okolo takto „upraveného“ stromu, ktorý niektorým z nás pripomínal veľkého plaziaceho sa hada.

Keď sme dorazili k Strednej odbornej škole záhradníckej Gustáva Čejku, privítalo nás - pri vstupe do nej - aj zaujímavé naaranžované zátišie.

Vo vstupnej hale nás už čakali pedagógovia a študenti strednej školy, ktorí nás následne po nej previedli. V pripravenom priestore sme si mohli vyskúšať zasadiť svoj kaktus...

... priučiť sa aranžérskemu umeniu ...

... nielen pokochať sa pohľadom na mnohoraké odrody jablák a hrušiek, lebo viaceré z nich sme dostali možnosť ochutnať...

... spoznávať históriu niektorých poľnohospodárskych „prístrojov“...

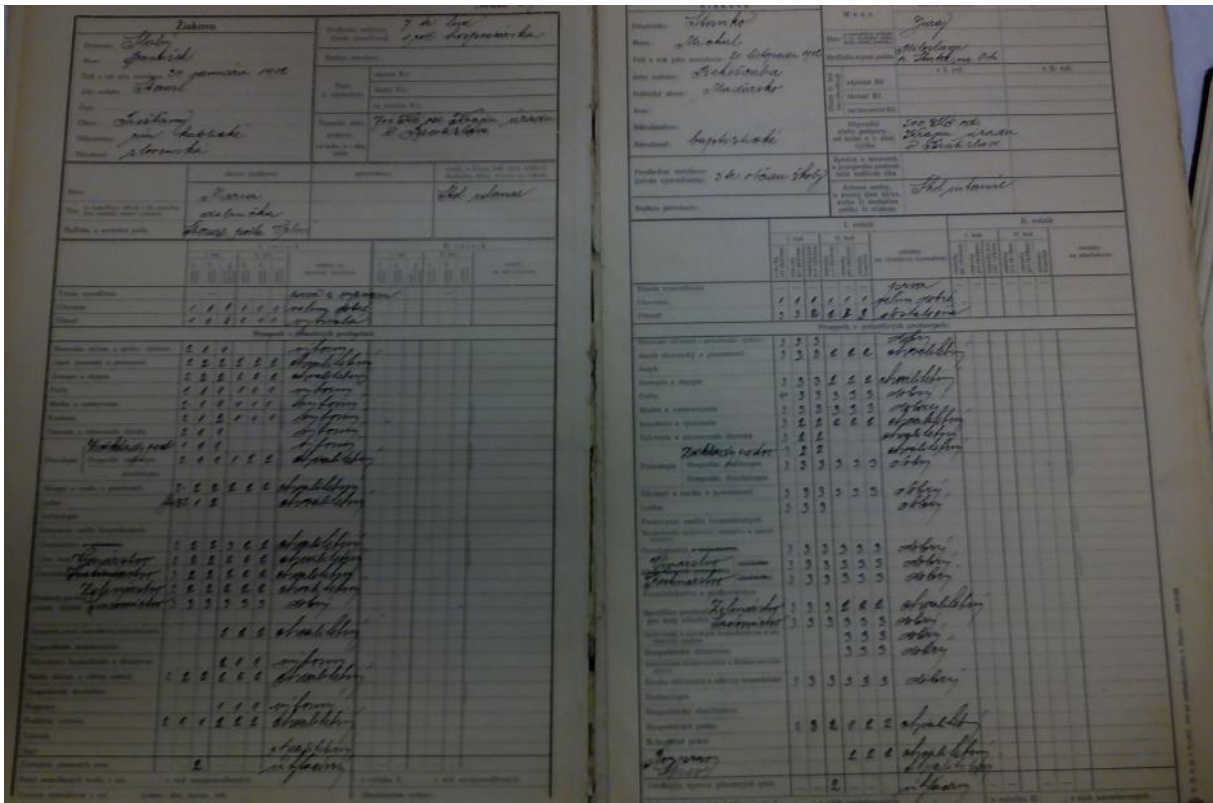

... urobiť si „selfku“ v historických zrkadlách...

... pozrieť si, ako vyzerala pedagogická dokumentácia pred mnohými desaťročiami...

... veru - na viacerých miestach tejto školy sme sa cítili ako v múzeu. Videli sme aj maketu areálu kaštieľa, ktorá bola dielom študentov záhradníckej školy.

Po skoro dvoch hodinách sme sa z rozsiahlej a dobre udržiavanej budovy školy presunuli k školským skleníkom („batožinu“ sme si nechali v škole). Tu sme mohli obdivovať rôzne typy kaktusov, niektoré boli aj 3 metre vysoké...

... zaujali nás aj banánovníky, hlavne to, aké veľké sú ich listy.

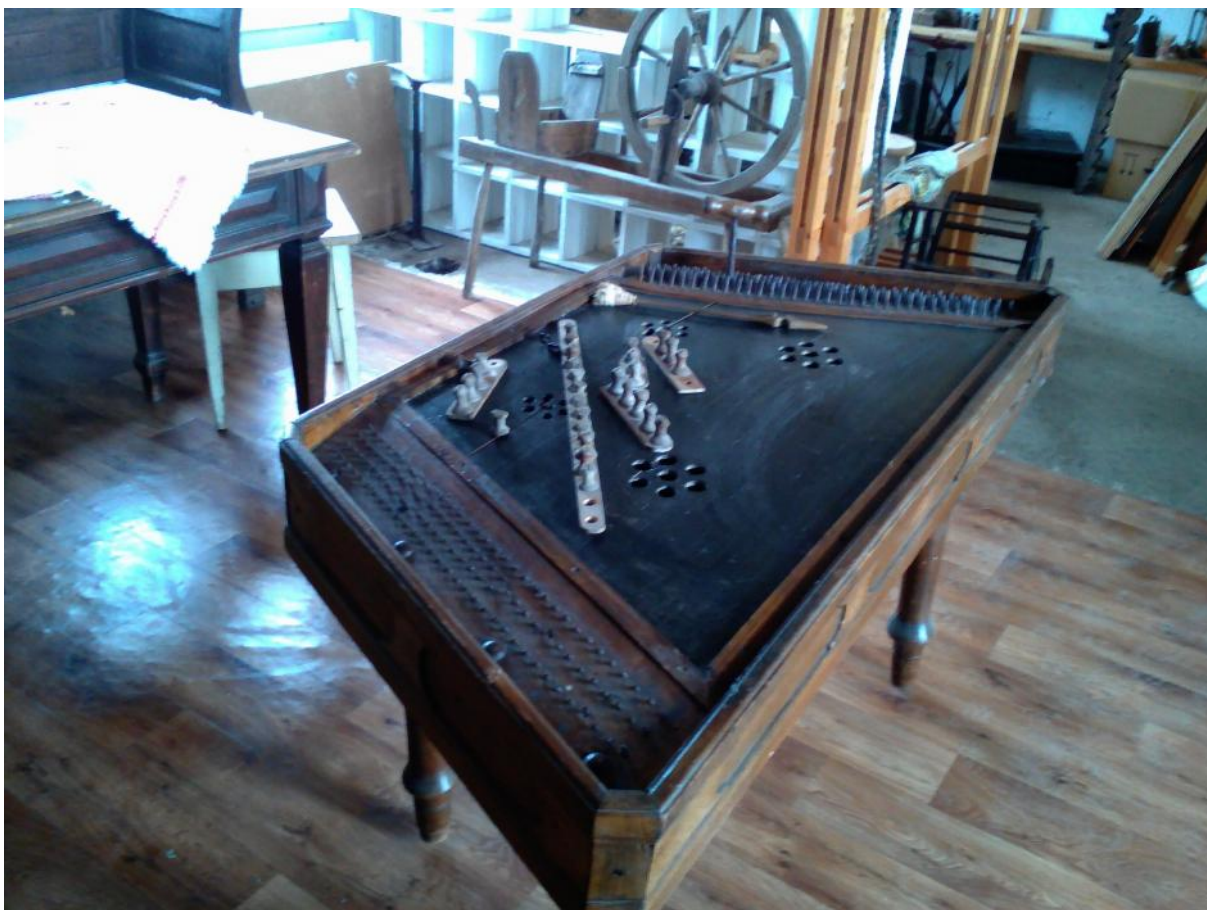

Do skleníkov nás nesprevádzali iba študenti záhradníckej školy, ale (po predchádzajúcom dohovore s pánom učiteľom) aj dve dámy z občianskeho združenia, ktoré sa snaží o skrášlenie Malinova. Aj ich zásluhou sa podarilo v obci vybudovať „minimúzeum“ v priestoroch starej budovy základnej školy. Budova starej základnej školy sa však adaptovala na škôlku a tak sa predmety z nej dostali do iných priestorov - bývalej kováčskej dielne. Keďže historického materiálu bolo veľa a miesta málo, tak sme dostali „prednášku“ nielen o ľudových tradíciách pred „kováčovňou“.

Potom sme sa rozdelili do dvoch skupín a postupne sme si pozreli zatiaľ ešte nie veľmi usporiadané „zbierkové predmety“. Ponúkame aspoň dva pohľady:

Z každého slova predstaviteľiek občianskeho združenia z Malinova bolo cítiť vrelý vzťah nielen k zozbieraným predmetom, ale aj k obci ako takej. Na záver sme ešte zadarmo dostali syrový a oškvarkový pagáčik a takto posilnení sme sa vrátili do budovy záhradníckej školy. Tu sme mali prestávku: jedlo a pitie, ktoré sme si doniesli, zmizlo ako po mávnutí čarovným prúťikom. Následne sme sa vydali spoznávať ďalšie zaujímavosti Malinova, medzi ktoré nepochybne patrí netradične poňatá zvonica, ktorá má na „prízemí“ vyobrazené ukrižovanie.

Od zvonice sme pokračovali ku kostolu (pôvodne pohrebnej kaplnke Apponyiovcov - Oponických), ktorý bol postavený v polovici 19. storočia vo vtedy módnom (historizujúcom) neogotickom štýle...

... čo možno pekne dokumentovať aj na okne nad vstupom do stavby.

Hoci táto bývalá pohrebná kaplnka patrí k pekným ukážkam neogotiky na Slovensku, časť rodu Apponyiovcov sa k Slovákom stavala veľmi „nepekne!“ Dokonca odmietali, že by nejakí Slováci v Uhorsku žili. Snaha pomádať arčiť všetkých obyvateľov Uhorska - hlavne počas druhej polovice 19. storočia - nemohla byť a nebola korunovaná úspechom.

Zastavili sme sa aj pri pamätníku obetiam prvej a druhej svetovej vojny. Podobné pamätníky sú skoro vo všetkých obciach na Slovensku. Viete, kde sú v Bratislave?

Aj takéto smutné miesto nám (ktorí sme nezažili hrôzy vojen) má pripomínať, aký je cenný mier a ako si treba vážiť, že my na Slovensku vojnu už viac ako 70 rokov nemáme.

Potom sme sa vydali - podobne ako Slovania, ktorí na naše územie prichádzali v rannom stredoveku - do lužných lesov okolo Malého Dunaja.

Uvedomili sme si, aké muselo byť náročné premeniť lužné lesy, ktoré pokrývali aj veľkú časť nížin, na poľnohospodársku pôdu vhodnú na sadenie napríklad obilnín. Tiež sme si uvedomili, aké boli v minulosti obrovské záplavy - veď aj dnes nielen rieky ukazujú svoju silu...

Po krátkej prechádzke po lužnom lese sme sa vrátili znovu do dedinky Malinovo, kde sme sa museli zastaviť pri potravinách. Odtiaľ sme šli ku kaštiel'u, ktorého fotografia je na prvej strane. Dozvedeli sme sa, že na jeho mieste stával v minulosti vodný hrad, čo dokazujú aj zvyšky veľkých priekop v jeho okolí. V minulosti kaštieľ neslúžil iba na bývanie šľachticov, ale boli tu už od roku 1923 viaceré poľnohospodárske školy. Napokon sa až do roku 2010 využíval pre potreby strednej záhradníckej školy. V súčasnej dobe sa renovuje. To bola posledná zastávka našej dejepisnej exkurzie. Už sme si boli iba zobrať naše odložené veci, posledný raz zamávali vyplašeným bažantom v hale záhradníckej školy...

... počkali na autobus do Bratislavy, potom na MHD a šťastne dorazili k budove našej základnej školy.

Na záver chceme poďakovať:

- vedeniu Strednej odbornej školy záhradníckej Gustáva Čejku v Malinove, jej pedagogickým zamestnancom, ale aj študentkám a študentom, ktorí nás sprevádzali po škole alebo nás informovali na jednotlivých stanoviskách,
- zástupkyňiam občianskeho združenia z Malinova, ktoré nám bezplatne otvorili svoju expozíciu z dejín obce.

Pripájame ešte jeden pohľad na park v okolí kaštieľa.

Pripomíname, že sme zas mali dobré počasie a po rannej hmle na nás vykuklo slniečko!

Kam pôjdeme nabudúce????